

bört. — *Borträfsande*, n. 4. o. *Borträfsning*, f. 2.

BORTRÄNNA, v. n. 2. (föga brukl.) Se *Bortlöpa*. — Äfv. *Ränna bort*. — Syn. Se *Bortspringa*. — *Bortrännande*, n. 4.

BORTRÖDJA, v. a. 2. Undanskaffa (skräp och hinder). — Äfv. *Rödja bort*. — *Bortrödjande*, n. 4. o. *Bortrödning*, f. 2.

BORTRÖFVA, v. a. 4. Röfva någon eller något ifrån person eller ställe. *Fienden har b-t allt, både boskap och dyrbarheter. B. en flicka från hennes föräldrar, en nunna ur kloster.* — Äfv. *Röfva bort*. — Syn. Se *Röfva*. — *Bortröfvande*, n. 4.

BORTSEGLA, v. n. 1. Fara bort på seglande fartyg. — Äfv. *Segla bort*. — Syn. *Afsegla*. — *Bortseglande*, n. 4. o. *Bortsegling*, f. 2.

BORTSILA, v. a. 1. Genom silning afskilja (t. ex. orenande ämnen) från en vätska. — Äfv. *Sila bort*. — Syn. *Afsila*. — *Bortsilande*, n. 4. o. *Bortsilning*, f. 2.

BORTSIMMA, v. n. 5. (böjes som *Simma*) Simmande aflägsna sig ifrån ett ställe. — Vanligare *Simma bort*. — *Bortsimmande*, n. 4. o. *Bortsimning*, f. 2.

BORTSINA, v. n. 4. (föga brukl.) Helt och hållet sina.

BORTSJUNGA, v. a. 3. (böjes som *Sjunga*) Genom sång fördrifva. *B. sina bekymmer.* — Vanligare: *Sjunga bort*. — *Bortsjungande*, n. 4.

BORTSKAFFA, v. a. 1. 1) Laga, att någon eller något kommer bort, undan ifrån ett ställe. *B. ett hinder. B. en besvärlig person ifrån någon, ur rummet.* — 2) (fig.) a) Aflägsna en person (från embete, syssla, innehafvande plats, tjänst, befattning, uppdrag, ifrån en persons umgänge, o. s. v.). *B. en dålig rådgifvare från regentens person. B. farliga personer från någons umgänge.* — b) Afskaffa. *B. missbruk.* — I alla bemärkelserna säges äfv. *Skaffa bort*. — *Bortskaffande*, n. 4. o. *Bortskaffning*, f. 2.

BORTSKAFVA, v. a. 3. Medelst skafning borttaga. — Äfv. *Skafva bort*. — Syn. *Afskafva*. — *Bortskafvande*, n. 4. o. *Bortskafning*, f. 2.

BORTSKAKA, v. a. 1. 1) Skaka någonting så, att det kommer bort, förloras. — 2) Genom skakning blifva qvitt. *Sätt dig upp i vagnen och res, så skall du nog snart b. sorgen.* — I begge bemärkelserna kan äfven sägas: *Skaka bort*. — *Bortskakande*, n. 4. o. *Bortskakning*, f. 2.

BORTSKALA, v. a. 1. Taga skalet, barken, den yttre betäckningen af frukt, träd, o. s. v. — Äfv. *Skala bort*. — Syn. *Afskala*. — V. n. (pop. o. fam.) Springa bort. — Äfv. *Skala bort*. — Syn. Se *Bortspringa*. — *Bortskalande*, n. 4. o. *Bortskalning* (endast för v. a.), f. 2.

BORTSKEPPA, v. a. 1. På skepp bortföra till aflägsen ort. Brukas endast om varor. — Vanligare *Skeppa bort*. — Syn. *Afskeppa*, *Utskeppa*, *Utföra*, *Exportera*. — *Bortskeppande*, n. 4. o. *Bortskeppning*, f. 2.

BORTSKICKA, v. a. 1. Sända person eller sak ifrån ett ställe. — Äfv. *Skicka bort*. — Syn. Se *Sända*. — *Bortskickande*, n. 4. o. *Bortskickning*, f. 2.

BORTSKILJA, v. a. 2. (föga brukl.) Se *Afskilja*, 1, 2 o. 3. — Äfv. *Skilja bort*. — *Bortskiljande*, n. 4.

BORTSKJUTA, v. a. 3. I. (böjes som *Skjuta*) Skjuta, flytta undan, åt sidan, ifrån stället. *B. en stol, som står i vägen.* — Äfv. *Skjuta bort*. — Syn. *Undanskjuta*. — *Bortskjutande*, n. 4. o. *Bortskjutning*, f. 2.

BORTSKJUTA, v. a. 3. II. (böjes som *Skjuta*) 1) Genom skjutning med eldvapen borttaga. *B. seglen på ett skepp. B. benet af, på en soldat.* — Syn. *Afskjuta*. — 2) Genom skjutning göra ända på. *B. allt sitt krut.* — I begge bemärkelserna säges äfv. *Skjuta bort*. — *Bortskjutande*, n. 4. o. *Bortskjutning*, f. 2.

BORTSKJUTSA, v. a. 1. 1) Med kördon bortföra. *B. en vän, som varit på besök. B. en lösdrifvare till hemorten* — Syn. *Afskjutsa*. — 2) (fig. fam.) Fördrifva, bortköra. *B. fienden ur landet. B. en nävis och pockande liggare. B. en dräng ur tjensten.* — I begge bemärkelserna säges äfv. *Skjutsa bort*. — Syn. Se *Fördrifva*. — *Bortskjutsande*, n. 4. o. *Bortskjutsning*, f. 2.

BORTSKOJA, v. a. 1. (pop. o. fam.) På skojaraktigt sätt sälja eller göra sig af med något. *B. en häst. B. sina penningar.* — Äfv. *Skoja bort*. — *Bortskojade*, n. 4.

BORTSKOLKA, v. a. 1. (fam.) Genom skolkande förspilla. Säges i fråga om tid. *B. sina dagar, en dyrbar tid.* — Äfv. *Skolka bort*. — *Bortskolkande*, n. 4.

BORTSKOTTA, v. a. 1. Genom skottning bortföra, undanrödja. — Äfv. *Skotta bort*. — Syn. *Afskotta*, *Undanskotta*. — *Bortskottande*, n. 4. o. *Bortskottning*, f. 2.

BORTSKRAPA, v. a. 1. Medelst skrapning borttaga. *B. en fläck, smuts, orenlighet, ojämnhet. B. en bläckplump, en bokstaf.* — Äfv. *Skrapa bort*. — Syn. *Afskrapa*, *Utskrapa*, *Radera*. — *Bortskrapande*, n. 4. o. *Bortskrapning*, f. 2.

BORTSKRIDA, v. n. 4. (föga brukl.) Skrida från ett ställe. — Äfv. *Skrida bort*. — *Bortskridande*, n. 4.

BORTSKRUBBA, v. a. 1. Genom skrubbnig emot något borttaga. *Vid flyttningen råkade man att b. ett stycke af ena hörnet på byrån.* — Äfv. *Skrubba bort*. — Syn. *Afskrubba*. — *Bortskrubbande*, n. 4. o. *Bortskrubbnig*, f. 2.

BORTSKRÄDA, v. a. 2. Se *Afskräda*. — Äfv. *Skräda bort*. — *Bortskrädande*, n. 4. o. *Bortskrädning*, f. 2.

BORTSKRÄMMA, v. a. 2. Medelst skrämself och in jagad fruktan fördrifva. — Äfv. *Skrämma bort*. — *Bortskrämande*, n. 4.

BORTSKUBBA, v. a. 1. Genom skubbande borttaga, afskilja. *Grisen b-r orenligheten af sig.* — Äfv. *Skubba bort*. — Syn. *Afskubba*. — *Bortskubbande*, n. 4. o. *Bortskubbnig*, f. 2.

BORTSKUFFA, v. a. 1. Medelst skuffning stöta undan. — Äfv. *Skuffa bort*. — Syn. *Undanskuffa*. — *Bortskuffande*, n. 4. o. *Bortskuffning*, f. 2.

BORTSKUMMA, v. a. 1. Medelst sked, slef o. s. v. från ytan af ett flytande ämne borttaga något dermed olikartadt och odugligt. *B. orenlighet, när man kokar honung.* — *Afskumma* har samma betydelse, men säges mest om nyttiga ämnen, t. ex.: *A. grädden af mjölken.* — Äfv. *Skumma bort*. — *Bortskummande*, n. 4. o. *Bortskumning*, f. 2.

BORTSKURA, v. a. 1. Medelst skurning borttaga (orenlighet, fläckar o. s. v.) — Äfv. *Skura*